

Протокол

№

гр. София, 10.06.2025 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 45 състав, в
публично заседание на 10.06.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова и при участието на
прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **12483** по описа за **2024**
година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

След спазване на разпоредбите на чл. 142, ал. 1 от ГПК, във връзка с чл. 144 от АПК, на именното
повикване в 11:00 часа се явиха:

Ищцата - Д. Б. М.: уведомена от предходното съдебно заседание, явява се лично и се
представява от адвокат А. У., с пълномощно на лист 12 по делото.

Ответникът - Министерството на вътрешните работи (МВР): уведомен от предходното съдебно
заседание, представлява се от юрисконсулт К. Р., с пълномощно на лист 65 по делото.

Софийска градска прокуратура: уведомена от предходното съдебно заседание, представлява се от
прокурор Пламен Райнов.

Вещото лице д-р Л. Г. А.: надлежно уведомена, явява се лично.

Страните (поотделно): Да се даде ход на делото.

Прокурор Р.: Да се даде ход на делото.

СЪДЪТ счита, че не са налице процесуални пречки за даване ход на делото в днешното съдебно
заседание, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО.

ДОКЛАДВА депозирано на 30.05.2025 година заключение по допуснатата съдебно-психиатрична
експертиза, изготвена от вещото лице д-р Л. Г. А..

ДОКЛАДВА представена от вещото лице д-р А. ведно със заключението справка-декларация по реда на Наредба № Н-1 от 14.02.2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица, съобразно която труда по изготвянето на заключението възлиза на 603,20 лв. (шестстотин и три лева и двадесет стотинки).

Адвокат У.: Запознати сме с експертизата, не възразявам да се изслуша вещото лице.

Юриисконсулт Р.: Не възразявам да се изслуша вещото лице. Запознати сме с представеното заключение.

Прокурор Р.: Да се изслуша вещото лице.

СЪДЪТ СНЕ самоличността на вещото лице: д-р Л. Г. А., 73 годишна, български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ вещото лице за отговорността, която носи по чл. 291, ал. 1 от НК. Вещото лице обеща да даде вярно и безпристрастно заключение.

Вещото лице д-р А.: Известна ми е наказателната отговорност. Представила съм писмено заключение в срок, което поддържам.

Адвокат У.: Нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението на експертизата.

Вещото лице д-р А. (на въпроси на юриисконсулт Р.): Времето, за което се развива едно посттравматично разстройство е различно. Обикновено след шестия месец. В случая съм приела, че посттравматичното разстройство се е развило след шестия месец. Имало е някакви елементи и преди това, но същинското му развитие е настъпило по-късно. Явно, предвид предписания помощен антидепресант, състоянието на лицето е било сериозно. Видях се лично с ищцата за извършване на личен преглед. Около един час поне продължи прегледът.

Юриисконсулт У.: Нямам повече въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението на експертизата.

Прокурор Р.: Нямам въпроси към вещото лице. Да се приеме заключението.

СЪДЪТ

ОПРЕДЕЛИ:

ПРИЕМА заключението на съдебно-психиатричната експертиза изготвена от вещото лице д-р Л. Г. А..

ОПРЕДЕЛЯ възнаграждение за изготвената експертиза в размер 603,20 лв. (шестстотин и три лева и двадесет стотинки) съобразно представената справка-декларация по реда на Наредба № Н-1 от 14.02.2023 г. за вписването, квалификацията и възнагражденията на вещите лица.

ДА СЕ ИЗПЛАТИ на вещото лице д-р А. определеното възнаграждение в размер на 603,20 лв. (шестстотин и три лева и двадесет стотинки) от бюджета на Административен съд - София-град.

ИЗДАДЕ се разходен касов ордер, който се ВРЪЧИ на вещото лице.

Адвокат У.: Водим допуснатия ни свидетел, който се намира извън съдебната зала.

В съдебната зала се въведе свидетеля.

СЪДЪТ ПРИСТЪПИ към разпит на водения от страна на ищеца свидетел, като СНЕ неговата самоличност по представената лична карта: Е. К. Ш., 56 годишна, български гражданин, неосъждана, без дела и родство със страните.

СЪДЪТ ПРЕДУПРЕДИ свидетеля за наказателната отговорност, която носи по чл. 290 от НК и същият обеща да даде верни показания и да говори истината.

Разпит на свидетеля Ш.:

На въпроси на адвокат У. свидетелят отговори: Познавам Д. М. от 2016 година когато започна работа в Дирекция „Отбранително-мобилизационна подготовка“ в Министерство на вътрешните работи. В процеса на работа бяхме в колегиални, но и в приятелски отношения. Споделяхме както служебни, така и лични неща. Бях запозната с целия случай по съкращаването на Д. М.. През 2023 година и двете едновременно бяхме съкратени по един и същи начин. Това, което си спомням, е, че когато бях в отпуск в края на месец март началото на месец април, Д. М. ми се обади. Беше притеснена и ми съобщи новината, че и двете ще бъдем съкратени. Аз разбрах това с голямо учудване, защото стриктно си изпълнявах задълженията. Тя ми каза, че докато съм била отпуск началникът на отдела е влязъл при нея и я е заплашил, че ще я уволни и че ще има и други съкращения. Знаех, че тя е писала сигнали срещу своя пряк началник. Не съм присъствала лично, но зная, че той я е бутнал в стената. Тя е писала сигнали включително до прокуратурата. Не зная какво се е случило след това с подадения от нея сигнал. Аз също се притесних защото имах проблеми в отдела. Бях пуснала сигнали до министъра за проблеми в дирекцията. Тя ми каза, че ще бъдем съкратени. Искях да получа информация от прекия си началник, но той тогава беше в отпуск. Тъй като се чудехме как да разберем какво се случва, двете решихме да отидем при директора, за да го питаме дали сме застрашени от съкращаване. Отидохме при директора. В неговия кабинет казахме, че сме разбрали за предстоящо съкращение и попитахме дали ние сме предвидени за съкращаване. Той беше ядосан и направо ни заяви, че му е писнало от нашите сигнали и че откакто е назначен, мисля, че беше назначен през 2022 година, се занимава само с нашите сигнали, че му е писнало и че по този начин ще се освободи от нас. Това беше шок за мен и за Д. М.. Силно притеснени излязохме от кабинета на директора и се чудехме какво да правим в такава ситуация. За един човек, който е заплашен от съкращение, е много трудно да си изпълнява задълженията. И двете не бяхме добре. Взехме си болничен. Ходихме на лекар и двете. Срещата при директора беше на 7 април 2023 година. Д. М. беше много изплашена, тревожна. След като излязохме от кабинета на директора след срещата с него, отидохме в моята стая. Там Д. М. се разплака, трепереше, явно беше под много силен стрес. След тази среща тя отиде при личния си лекар, взе си болничен, личният лекар я е изпратил на психиатър. С нея поддържахме връзка. Когато се виждахме и чувахме, тя ми сподели, че не може да спи, че има сърцебиене, задух, беше притеснена, че детето ѝ е в седми клас и му предстоеше да кандидатства. Едно такова съкращаване щеше да промени живота им, тя не знаеше как да се справи със задълженията си, как да издържа семейството си. Психиатърът ѝ беше изписал антидепресанти. Когато се връщала

от психиатъра, на входната ѝ врата имало залепено съобщение, че трябва да получи документи от Министерството на вътрешните работи. Аз също имах залепено такова съобщение. Двете предполагахме, че е във връзка със съкращаването ни. Отидохме в МВР и там ни връчиха заповедите. Това стана на 02.05.2023 г. Това беше още по-голям стрес. Заповедите бяха в действие считано от 24.04.2023 г., когато е залепено съобщението на входните ни врати. Д. по принцип още след срещата с директора беше много тревожна, със силно сърцебиене, като говореше се виждаше затрудненото ѝ дишане, безпокойство. След връчване на заповедта, според мен, се засилиха всички симптоми, които имаше. Аз изпитвах същото. Непрекъснато си контактувахме с нея защото бяхме в една и съща ситуация. На трети май трябваше да си съберем личните вещи и отидохме в службата. Нейното работно помещение беше запечатано, което още повече я притесни и травмира. Притесни се как изглежда всичко това в очите на колегите. Не можа да си вземе личните вещи. Никой не можа да разбере защо е запечатано нейното работно помещение - едва ли не като престъпник. Беше обидена на ръководството как са постъпили по този начин с нея. Тя е подавала сигнали за нередности в дирекцията. И двете заведохме дела за оспорване на заповедите за прекратяване на трудовите ни правоотношения. По време на водене на делата тя се промени още повече. Преди това беше весел жизнерадостен човек, с чувство за хумор. След това се затвори в себе си, плачеше, не излизаше от дома си, не намери сили да потърси повече работа. Имаше трудности с детето, което трябваше да ходи на уроци. Давала съм ѝ пари на заем за адвокатски хонорари, за уроци на детето. Тя продължи да пие антидепресанти, срина се психически, не излизаше от дома си. Нямахме нищо общо с това, което беше преди. До края на делото не вярваше, че ще може да го спечели, нямаше вяра в бъдещето. След като спечели делото, стана по-спокойно. След като я възстановиха на работа, което беше за кратко време, след това отново беше съкратена. Тя се промени. За съжаление една такава ситуация неминуемо се отрази и на детето ѝ. Тя не му обръщаше достатъчно внимание, плачеше. Синът ѝ Б. беше много притеснен за майка си и ме е питал какво може да направи, за да се чувства тя по-добре. С оглед финансовите ѝ възможности ѝ беше трудно да се грижи за детето и с този психически срив, в който беше ѝ беше трудно да изпълнява дори ежедневните си задължения. Тя плачеше, не можеше да спи, имаше сърцебиене, задух, не искаше да излиза. Водила съм я на кафе, защото исках да я разнообразя, да излезе от дома си. Виждаше се, че трепери, че не е добре, имаше задух.

Адвокат У.: Нямаме повече въпроси към свидетеля.

Свидетелят Ш.: (на въпроси на юрисконсулт Р.) Към момента нямам дела с Министерството. Имаше дело във връзка с оспорване на заповедта за прекратяване на служебните ми правоотношения. Аз я обжалвах. Имаше дело, което спечелих. След това водих дело и за храната.

Юрисконсулт Р.: Нямам повече въпроси към свидетеля.

Свидетелят Ш.: (на въпроси на съда) След като спечелих делото, аз бях възстановена на работа в същата дирекция. Аз по-късно от нея спечелих делото. В момента работя там.

Прокурор Р.: Нямам въпроси към свидетеля.

СЪДЪТ ПРИКЛЮЧИ разпита на свидетеля и му върна личната карта, след което освободи същия от съдебната зала.

Страните (поотделно): Няма да сочим други доказателства. Нямаме други доказателствени искания.

Прокурор Р.: Нямам искания по доказателствата.

СЪДЪТ счита делото за изяснено от фактическа страна, поради което

ОПРЕДЕЛИ:

ДАВА ХОД НА ДЕЛОТО ПО СЪЩЕСТВО.

Адвокат У.: Поддържам изцяло предявените пред съда от моята доверителка искове по чл. 1, ал. 1 вр. чл.52 и чл. 86, вр. § 1 от Заключителните разпоредби на ЗОДОВ срещу Министерство на вътрешните работи.

Оспорвам изцяло отговора и изложените от ответника съображения.

От името на доверителката ми моля да постановите решение, с което да уважите исковата претенция така както е предявена, а именно:

Моля да осъдите ответника – Министерство на вътрешните работи да заплати сума в размер на 25000,00 (двадесет и пет хиляди) лева, представляваща обезщетение за претърпени от доверителката ми Д. Б. М. неимуществени вреди в резултат на отменената незаконосъобразна Заповед № 8121К-3829/24.04.2023 г., издадена от Министъра на вътрешните работи, за периода от 24.04.2023 г. – датата, от която служебното ѝ правоотношение е прекратено, до 16.04.2024 г. – датата, на която решението на Върховен административен съд е влязло в сила;

на основание чл. 1, ал. 1, вр. чл. 4 ЗОДОВ сумата от 2280,12 лв. (две хиляди двеста и осемдесет лева и дванадесет стотинки), представляваща мораторна лихва върху главницата считано за периода от 16.04.2024 г. - датата на влизане в сила на съдебното решение на Върховен административен съд до 11.12.2024 г. – датата, предхождаща датата на подаване на исковата молба;

На основание чл. 86 ЗЗД вр. § 1 от ЗР на ЗОДОВ - законната лихва върху главницата от датата на подаване на исковата молба – 12.12.2024 г., до датата на окончателно изплащане на сумата.

Моля да ни бъде присъдено адвокатско възнаграждение в размер на 2832,00 лв. (две хиляди осемстотин тридесет и два лева), претендирано на основание чл. 38, ал. 1, т. 3 от Закона за адвокатурата вр. чл. 2, ал. 2, и ал. 5, чл.5, т. 3, чл.8, ал.1 и чл. 7, ал. 2, т. 3 от Наредба № 1 от 2004 година за минималните размери на адвокатските възнаграждения, както и сума в размер 10,00 (десет) лева, представляваща държавна такса за образуване на делото. Представям списък на разноските с препис за насрещната страна.

Моля да ми бъде даден срок за писмени бележки.

Ищцата (лично): Моля да уважите иска във връзка с това, че животът ми изцяло се промени. Промени се качеството ми на живот, физическото ми състояние, взаимоотношенията с детето ми, вследствие на това нещо, което ми се случи. Смятам, че съм отговорен човек. Аз съм самотен родител, гледам си сама детето. Не съм отговорна за нищо от това, което ми се случи. Никога не съм вярвала, че до такава степен това нещо ще има физически проявления и няма да мога да се контролирам. Случва се изведнъж, става ми лошо, вдигам кръвно. Детето ми ме гледа и се чувства безпомощно. Това е при положение, че аз никога не съм наказвана, винаги съм си

вършела работата. Добросъвестен служител съм била и след 17 години стаж се случва това. Да, пускала съм сигналите защото срещу мен имаше физическо насилие. Считам, че това нещо преминаваше границата. Когато човек познава закона и вижда, че се дава една незаконосъобразна заповед и ти ще носиш отговорност, не може да го изпълниш. За тези 20 дни, в които ме възстановиха на работа, директорът идваше всеки ден и ме питаше: „Ти добре ли си? Как си? Как изглеждаш? Виждала ли си се в огледалото как изглеждаш?“. Това не беше никакво човешко отношение, а дори човек да използва някаква доза хумор, пак не може така. Отношенията ни бяха извън всички нормативни разпоредби и приети граници.

Юрисконсулт Р.: Моля да постановите решение, с което да отхвърлите предявените иски срещу Министерство на вътрешните работи като неоснователни и недоказани. Моля да ми бъде даден срок за писмени бележки.

Прокурор Р.: Моля да приемете, че искът е основателен по основание и размер.

СЪДЪТ ПРЕДОСТАВЯ на страните 7-дневен срок считано от днес за депозиране писмени бележки по предмета на делото.

СЪДЪТ ОБЯВИ, ЧЕ ЩЕ СЕ ПРОИЗНЕСЕ С РЕШЕНИЕ В СРОК.

Протоколът е изготвен в съдебно заседание, което приключи в 11:27 часа.

СЪДИЯ:

СЕКРЕТАР: